

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

I. ÚS 305/2025-25

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcov Miroslava Duriša a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky **HEDOSTAV s.r.o.**, Jarmočná 2, Košice, IČO 36 589 306, zastúpenej advokátom JUDr. Michalom Treščákom ml., Štúrova 17, Košice, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/113/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/113/2022 **b o l o p o r u š e n é** základné právo sťažovateľky na prerokovanie jej veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Banská Bystrica **p r i k a z u j e**, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/113/2022 konal bez zbytočných prietáhov.
3. Sťažovateľke **p r i z n á v a** finančné zadostučinenie **2 750 eur**, ktoré jej **j e** Okresný súd Banská Bystrica **p o v i n n ý** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Prešov **j e p o v i n n ý** nahradiť sťažovateľke trovy konania **949,17 eur** a zaplatiť ich právnemu zástupcovi sťažovateľky do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Uznesením č. k. I. ÚS 305/2025-18 zo 7. mája 2025 Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) prijal na ďalšie konanie v celom rozsahu ústavnú sťažnosť sťažovateľky

z 3. apríla 2025, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 60Cb/113/2022 (ďalej aj „napadnuté konanie“) a žiada prikázať okresnému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov, priznať jej primerané finančné zadosťučinenie 20 000 eur a náhradu trov konania pred ústavným súdom.

2. Z ústavnej sťažnosti a ostatného pripojeného spisového materiálu vyplýva, že sťažovateľka 8. septembra 2022 podala podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov návrh na vydanie platobného rozkazu proti ZEDA Banská Bystrica, s.r.o. (ďalej len „žalovaná“), o zaplatenie 87 739,50 eur s príslušenstvom z titulu zaplatenia ceny diela „Úsek mostov D1 Ivachnová – Važec“ (návrh bol podaný na okresnom súde, ktorý bol zároveň aj upomínacím súdom, pozn.) Upomínací súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 1Up/1223/2022 z 20. septembra 2022, proti ktorému žalovaná podala 10. októbra 2022 odpor. Keďže súd v rámci upomínacieho konania vyhodnotil ako podaný včas, oprávnenou osobou a s vecným odôvodnením, vyzval sťažovateľku na podanie návrhu na pokračovanie v konaní. Následne bola vec sťažovateľky prevedená do registra „Cb“ a vedená okresným súdom pod sp. zn. 60Cb/113/2022. Prípisom okresného súdu z 12. februára 2024 bola vec vrátená späť do upomínacieho konania na účel opätovného posúdenia odporu žalovanej, z ktorého v podstatnej časti vyplývalo, že odpor žalovaného podaný elektronickými prostriedkami bol autorizovaný inou osobou ako konateľom v tom čase zapísanom v obchodnom registri. Upomínací súd 12. marca 2024 vrátil spis späť okresnému súdu (do agendy „Cb“) z dôvodu nesprávneho procesného postupu v konaní. Následne okresný súd rozhodol uznesením č. k. 60Cb/113/2022-462 zo 6. augusta 2024, ktorým odpor žalovanej odmietol podľa § 267 ods. 2 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“). Proti uzneseniu okresného súdu žalovaná podala odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 43Cob/24/2023-195 z 13. marca 2025 tak, že uznesenie okresného súdu o odmietnutí odporu zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

2.1. Sťažovateľka upriamuje pozornosť ústavného súdu na zmätočný a nesprávny postup okresného súdu v napadnutom konaní, ktorý viedol k vzniku zbytočných prietáhov a prehľbuje právnu neistotu sťažovateľky, ktorá trvá viac ako 30 mesiacov. Nesústređeným postupom okresného súdu bolo podľa názoru sťažovateľky zasiahnuté aj do jej práva na spravodlivý súdny proces.

2.2. Právna a skutková zložitosť vec podľa sťažovateľky nie je daná a možno ju zaradiť medzi bežnú agendu všeobecného súdnictva. Tvrdí, že svojím správaním k doterajšej dĺžke napadnutého konania neprispela.

II.

Argumentácia sťažovateľky

3. Podstatou argumentácie sťažovateľky je námietka, že výlučne okresný súd nesprávnym procesným postupom (už vo fáze upomínacieho konania) spôsobil, že sťažovateľka ani po takmer troch rokoch od podania návrhu na vydanie upomínacieho platobného rozkazu nedisponuje právoplatným rozhodnutím.

III.

Vyjadrenie okresného súdu

4. Okresný súd vo svojom vyjadrení sp. zn. Spr 4033/25 z 22. apríla 2025, o ktoré ho ústavný súd požiadal vo fáze predbežného prerokovania ústavnej sťažnosti [§ 56 ods. 6 veta za bodkočiarkou zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)], pripojac stanovisko zákonnej sudkyne, podrobne opísal priebeh napadnutého konania.

4.1. Zákonná sudkyňa ku konaniu vo veci samej uviedla, že po podaní odporu žalovaným (10. októbra 2022) bola sťažovateľke zaslaná replika (27. októbra 2022) s návrhom na pokračovanie v konaní na všeobecnom súde. Okresný sud ďalej pokračoval v konaní (4. novembra 2022) a 11. novembra 2022 vyzval žalovaného na zaslanie dupliky, ktorá bola žalovaným predložená 6. decembra 2022. Sťažovateľka 14. februára 2023 zaslala okresnému súdu doplňujúce vyjadrenie.

4.2. Sťažovateľka 12. decembra 2022 podala návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorom okresný súd rozhodol uznesením č. k. 60Cb/113/2022-147 z 11. januára 2023 tak, že zabezpečovacie opatrenie nariadil a zároveň vykonal úkony aj voči Okresnému úradu Banská Bystrica, katastrálnemu odboru (15. februára 2023) na účel zapísania nariadeného zabezpečovacieho opatrenia do katastra nehnuteľností. Proti nariadenému zabezpečovaciemu opatreniu žalovaný podal 10. februára 2023 odvolanie, ku ktorému sa sťažovateľka nevyjadrila. Krajský súd odvolanie žalovaného podané elektronickou formou a autorizované zamestnancom žalovaného ako podaný neoprávnenou osobou a zároveň z dôvodu, že bol podaný v elektronickej podobe bez autorizácie a dodatočného doplnenia v zákonom predpísanej podobe, podľa § 125 ods. 2 CSP odmietol (uznesenie č. k. 43Cob/24/2023-195 zo 16. marca 2023, pozn.). Spis sa vrátil z odvolacieho súdu 6. apríla 2023 a po expedovaní rozhodnutia odvolacieho súdu bol predložený sudcovi na nariadenie termínu pojednávania 17. mája 2023.

4.3. Sťažovateľka následne 26. júla 2023 podala opätovne návrh na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorom rozhodol okresný súd uznesením č. k. 60Cb/113/2022-292 z 25. augusta 2023 tak, že tento zamietol. Proti rozhodnutiu okresného súdu podala 19. septembra 2023 odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 60Cb/113/2022- 324 z 26. októbra 2023 tak, že ho zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Návrh na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia bol opätovne prejednaný okresným súdom, ktorý uznesením č. k. 60Cb/113/2022-452 z 5. augusta 2024 návrh zamietol. O podanom odvolaní sťažovateľky rozhodol krajský súd uznesením č. k. 43Cob/65/2024-526 z 19. septembra 2024, ktorým rozhodnutie súdu prvej inštalácie potvrdil.

4.4. Opíšu podrobne chronologický priebeh napadnutého konania, od predloženia veci upomínacím súdom okresný súd zdôraznil, že mu vo veci sťažovateľky nastal stav, keď pri totožnej procesnej situácii, a to pri podaní odporu v upomínacom konaní a pri podaní odvolania v konaní o nariadení zabezpečovacieho opatrenia, za súčasnej dispozície s právnym posúdením totožnej skutkovej situácie súdom vyššieho stupňa (uznesením krajského súdu č. k. 43Cob/24/2023-195 zo 16. marca 2023 a iných následných rozhodnutiach), v danom prípade neexistuje zákonná možnosť preskúmania posúdenia odporu žalovaného podaného v upomínacom konaní. V prípade, že by vec bola postúpená upomínacím oddelením okresného súdu inému príslušnému súdu, akým je samotný okresný súd, sudca iného príslušného súdu by mal možnosť vyjadriť nesúhlas s postúpením veci z upomínacieho súdu z dôvodu predčasného predloženia veci postupom

podľa § 43 CSP. Vzniká tu teda situácia, keď absentuje možný prieskum podania urobeného žalovaným vo veci samej, a teda konajúci súd by mal vec meritórne prejednať a rozhodnúť bez splnenia zákonných podmienok, ktorými je riadne podanie odporu osobou na to oprávnenou. Sudca vnímal, že v danej situácii tu dochádza k vážnemu zásahu do práv žalobcu, keď by mohli byť jeho práva ako strany v konaní poškodené tým, pokiaľ by mu nebol umožnený riadny prieskum úkonov upomínacieho súdu nadriadeným súdom.

4.5. Vzhľadom na uvedené špecifické okolnosti súd vec prejednal a podľa § 267 ods. 2 písm. b) CSP odpor odmietol uznesením z čl. 462 zo 6. augusta 2024, proti ktorému podali odvolanie obe strany sporu (sťažovateľka ako žalobkyňa 27. augusta 2024 a žalovaný 5. septembra 2024, pozn.). Medzitým sa rozhodovalo aj o odvolaní sťažovateľky proti zamietnutému návrhu na nariadenie zabezpečovacieho opatrenia (k tomu bližšie bod 4.3. tohto uznesenia). Vec bola predložená odvolaciemu súdu 27. januára 2025, ktorý uznesením č. k. 43Cob/10/2025-559 z 13. marca 2025 rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14. apríla 2025, pozn.). Okresný súd 17. apríla 2025 nariadil na prejednanie veci sťažovateľky pojednávanie na 17. september 2025 o 10.30 h.

4.6. Na záver vyjadrenia predsedu okresného súdu uviedol, že rozborom súdneho spisu v priebehu konania nezistil nečinnosť súdu takej intenzity, ktorú by považoval za porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Posúdenie vzniku a intenzity porušenia sťažovateľkou namietaného práva z hľadiska efektívnosti postupu okresného súdu ponechal na úvahe ústavného súdu.

IV.

Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

5. Ústavný súd upustil od ústneho pojednávania, keďže na základe podaní účastníkov konania a obsahu spisového materiálu je zrejmé, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci (§ 58 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

6. Podstata námietok sťažovateľky v súvislosti s namietaným porušením jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočíva na tvrdenej nesústreďenej činnosti okresného súdu.

7. Účelom základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (to platí, aj pokiaľ ide o právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru – m. m. I. ÚS 304/2021, I. ÚS 444/2021) je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, znamenajúcim nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím (m. m. II. ÚS 118/2019, I. ÚS 250/2020).

8. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným prietahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú (i) právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, (ii) správanie účastníka súdneho konania a (iii) postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej

len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa.

9. Podľa názoru ústavného súdu napadnuté konanie nie je právne zložité, pretože konania o zaplatenie peňažnej sumy tvoria štandardnú a pomerne početnú súčasť rozhodovacej činnosti súdov, avšak pripúšťa, že dané konanie sa skomplikovalo aj podávaním návrhov sťažovateľky na vydanie zabezpečovacieho opatrenia, o ktorom bolo potrebné rozhodnúť vrátane rozhodnutia o opravných prostriedkoch sporových strán (k tomu body 4.2. a 4.3. tohto nálezu). V správaní sťažovateľky neboli zistené také skutočnosti, ktoré by výraznejšie vplývali na dĺžku napadnutého konania, keď využitie procesných podaní a opravných prostriedkov nie je možné pričítať na jej ťarchu. Podľa dnes už ustálenej judikatúry ústavného súdu v dôsledku uplatnenia procesných práv účastníkom konania (strán sporu) nepochybne dochádza k predĺženiu konania, zodpovednosť za tento stav však neznáša oprávnená osoba a nemožno ju pripísať ani na ťarchu štátneho orgánu konajúcemu vo veci (III. ÚS 242/03, IV. ÚS 218/04, II. ÚS 865/2014, II. ÚS 484/2016, I. ÚS 418/2020, I. ÚS 365/2022), v tomto prípade okresného súdu, čo je aj príklad sťažovateľky.

10. Na tomto mieste je však potrebné spomenúť, že civilné sporové konanie osobitne po 1. júli 2016 je konaním dôkazným, ovládaným tzv. prejednacím princípom (princípom formálnej pravdy). V takomto type konania sú sporové strany povinné substancovať svoje skutkové tvrdenia a dôkazné návrhy v jednotlivých procesných úkonoch (povinnosť tvrdenia a dôkazná povinnosť). Ak sa teda sťažovateľka rozhodla využívať svoje procesné oprávnenia, musí rátať s tým, že okresný súd, resp. aj krajský súd sa musia s jeho podaniami vysporiadať, čo si nesporne tiež vyžaduje určité časové obdobie (I. ÚS 5/2024)

11. Z obsahu spisového materiálu ústavný súd považoval za zistené, že okresnému súdu v napadnutom konaní síce nemožno vyčítať úplnú nečinnosť, no jeho postup sa vyznačuje istou mierou neefektívnosti tak, ako na to poukazuje aj sťažovateľka.

12. Neefektívny postup je badateľný nielen zo samotnej dĺžky napadnutého konania, ktoré nie je ani po takmer troch rokoch od jeho začatia (september 2022) právoplatne skončené (čo by bolo ešte tolerovateľné aj v zmysle judikatúry ESLP, ako napr. rozhodnutia vo veci Humen proti Poľsku, rozsudok z 15. 10. 1999, č. 26614/95, body 58 a 69, alebo Calvelli a Ciglio proti Taliansku, rozsudok zo 17. 1. 2002, č. 32967/96, body 64, 65 a 66), avšak zdĺhavé posudzovanie podaného odporu a následné zrušenie rozhodnutia o jeho odmietnutí odvolacím súdom svedčí o neúčinnom postupe okresného súdu.

13. V tejto súvislosti ústavný súd považuje za potrebné dať do pozornosti, a to nielen okresnému súdu, čl. 17 CSP a dôsledné využitie jeho ďalších inštitútov vrátane prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany a sudcovskej koncentrácie konania (§ 149 až § 153 CSP). Účelom a zmyslom týchto procesných prostriedkov je najmä prispieť k naplneniu princípu procesnej ekonómie vrátane rýchlosti konania, zabrániť zdržiavaniu konania a motivačne pôsobiť na strany sporu, aby procesné úkony vykonávali včas. Tieto prostriedky zároveň limitujú aj navrhovanie dôkazov počas súdneho sporu s prihliadnutím na aktivitu strán, ktorých cieľom by malo byť rýchle a hospodárne vyriešenie ich vzájomného sporu. Zodpovednosť za výsledok sporu patrí sporovým stranám, ktoré majú v spore preukázať vysokú mieru procesnej aktivity a svoje skutkové tvrdenia dokázať. Procesná aktivita má mať na zreteli najmä časové kritérium, a to včasnosť, ktorú posudzuje podľa vlastnej úvahy konajúci súd (osobitne s dôrazom na naplnenie požiadavky hospodárnosti a rýchlosti vedenia súdneho sporu). Z chronologického prehľadu procesných úkonov síce nemožno identifikovať dlhšie

obdobia nečinnosti, no napriek tomu okresný súd nekonal dostatočne striktne podľa nových pravidiel sporového konania. Podľa názoru ústavného súdu okresný súd v napadnutom konaní doteraz dostatočne nevyužil procesné nástroje, ktoré mu Civilný sporový poriadok ponúka, čo by mu umožnilo vo veci oveľa rýchlejšie a efektívnejšie rozhodnúť (k tomu napr. I. ÚS 7/2022, I. ÚS 414/2023).

14. V kontexte uvedeného ústavný súd opakovane pripomína, že zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou a nesústredenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty. Z chronologického prehľadu úkonov súdu v napadnutom konaní, hoci okresný súd nebol v konaní úplne nečinný, je zjavné, že konal bez žiaduceho účinku, čoho následkom je oddialenie rozhodnutia vo veci a následne aj jej právoplatného skončenia.

15. Ústavný súd preto uzatvára, že napadnuté konanie vykazuje zbytočné prietahy, ktorými došlo k porušeniu základného práv sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku tohto nálezu).

V.

Príkaz konať a priznanie primeraného finančného zadosťučinenia

16. Vzhľadom na to, že napadnuté konanie dosiaľ nie je právoplatne skončené, dokonca ani rozhodnuté (pojednávane vo veci je nariadené na 17. september 2025), pričom neefektívnym postupom okresného súdu došlo k porušeniu označených práv sťažovateľky, ústavný súd podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde prikázal, aby okresný súd v napadnutom konaní konal bez zbytočných prietahov (bod 2 výroku tohto nálezu).

17. V zmysle čl. 127 ods. 3 ústavy a § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie ústavnej sťažnosti, priznať tomu, koho práva boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie, ak o to požiada.

18. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti žiada o priznanie finančného zadosťučinenia 20 000 eur, ktoré považuje za primerané vzhľadom na predmet sporu a ďalšie okolnosti prípadu (zaplatenie ceny diela – stavby mosta – a následný spor so subdodávateľom, ktorý je už takmer právoplatne skončený a v ktorom jej vznikne škoda 59 718,88 eur s príslušenstvom).

19. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovriešenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (IV. ÚS 210/04, III. ÚS 105/2023). Pri určení primeraného finančného zadosťučinenia ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti aplikovaných EŠLP, ktorý spravodlivé finančné zadosťučinenie podľa čl. 41 dohovoru priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu a prihliada aj na výšku priznávaného finančného zadosťučinenia v aktuálnych rozsudkoch proti Slovenskej republike (za roky 2023 až 2025).

20. Pri rozhodovaní o finančnom zadosťučinení ústavný súd v danej veci zohľadnil celkovú dĺžku napadnutého konania (2 roky a 8 mesiacov), konštatovanú neefektívnu činnosť okresného súdu, ďalšie konkrétne okolnosti prípadu, ku ktorým patrí aj charakter napadnutého konania, v ktorom sa sťažovateľka domáha zaplatenia relatívne vysokej sumy 87 739,50 eur s príslušenstvom z titulu

úhrady ceny diela. Sťažovateľka v ústavnej sťažnosti síce popisuje okolnosti, ktoré by mohli svedčiť o nepriaznivom dopade plynutia času na jej finančnú situáciu a následnú solventnosť, avšak nie v takej intenzite, ako tvrdí.

21. V okolnostiach prerokovanej veci preto považoval za primerané priznať sťažovateľke finančné zadostučinenie 2 750 eur (bod 3 výroku tohto nálezu), čo v zmysle judikatúry ESLP predstavuje približne 1 000 eur za jeden rok, a vo zvyšnej časti jej návrhu nevyhovel (bod 5 výroku nálezu).

V.

Trovy konania

22. Ústavný súd priznal sťažovateľke (§ 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania v celkovej sume 949,17 eur z titulu trov právneho zastúpenia tak, ako ich požadovala (bod 4 výroku nálezu).

23. Pri výpočte výšky trov ústavný súd vychádzal z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (§ 1 ods. 3, § 11 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky). Základná sadzba odmeny za jeden úkon právnej služby uskutočnený v roku 2025 je 371 eur a k nemu hodnota režijného paušálu 14,84 eur. Sťažovateľke vznikol nárok na náhradu trov konania za dva úkony právnej služby uskutočnené v roku 2025 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti), 2 x režijný paušál a 23 % DPH, ktorej je právny zástupca sťažovateľky platiteľom.

24. Priznanú náhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľky označeného v záhlaví tohto nálezu v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 CSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 29. mája 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu